

Papa Francesc: "Jesús fa visible l'amor obert a tothom!"

Tenim la certesa del perdó de Déu, no hem de témer reconèixer-nos pecadors. Així ho explica el Papa Francesc en l'audiència del 6 d'abril

06/04/2016

Audiència general, 6 d'abril de 2016

13. L'Evangelí de la Misericòrdia

Estimats germans i germanes, bon dia!

Després de reflexionar sobre la misericòrdia de Déu en l'Antic Testament, ara comencem a reflexionar sobre com Jesús la va portar al seu compliment. Una misericòrdia que Ell sempre va expressar, viure i comunicar, en cada moment de la seva vida terrenal. La satisfacció de les multituds, l'anunci de l'Evangeli, curar els malalts, apropant-se als últims, perdonant els pecadors, Jesús fa visible l'amor obert a tothom, sense excepció! Obert a tothom sense límits. Un amor pur, lliure i absolut. Un amor que arriba al seu punt culminant en el sacrifici de la creu. Sí, l'Evangeli és de fet "l'Evangeli de la Misericòrdia", perquè Jesús és la misericòrdia!

Els quatre evangelis testimonien que Jesús, abans de començar el seu ministeri, volia ser batejat per Joan el

Baptista (Mt 3,13-17; Mc 1,9-11; Lc 3,21-22; Jn 1,29- 34). Aquest esdeveniment dóna una orientació decisiva a tota la missió de Crist. De fet, no es va presentar al món l'esplendor del temple: que podia fer-ho. No es va fer anunciar pel so de les trompetes: podia fer-ho. Ni va presentar-se en forma de jutge: ell podia haver-ho fet. En el seu lloc, després de trenta anys de vida oculta a Natzaret, Jesús se'n va anar al riu Jordà, juntament amb tanta gent del seu poble, i es va posar a la fila amb els pecadors. No tenia vergonya: ell era amb tothom, amb els pecadors, per a ser batejat. Per tant, des del començament del seu ministeri, Ell es va manifestar com el Messies que assumeix la condició humana, moguda per la solidaritat i la compassió. Com ell mateix diu a la sinagoga de Natzaret identificant-se amb la profecia d'Isaïes: *"L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, perquè ell m'ha ungit. M'ha enviat a portar la*

bona nova als pobres, a proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, a posar en llibertat els oprimits, a proclamar l'any de gràcia del Senyor "(Lc 4,18-19). Tot el que Jesús va dur a terme després del baptisme va ser la realització del programa inicial: portar a tothom l'amor de Déu que salva. Jesús no va portar l'odi, no va portar l'enemistat: ens va portar l'amor! Un gran amor, un cor obert a tothom, per a tots nosaltres! Un amor que salva!

Es va fer proper dels últims, comunicant-los la misericòrdia de Déu que és el perdó, l'alegria i la nova vida. Jesús, el Fill enviat pel Pare, és realment el començament del temps de misericòrdia per a tota la humanitat! Els qui estaven presents a la riba del Jordà no van entendre immediatament l'abast del gest de Jesús. El mateix Joan Baptista es va sorprendre de la decisió (cf. Mt 3,14). Però el Pare Celestial no! Va fer

sentir la seva veu des de dalt: "*Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut*" (Marc 1,11). Així, el Pare confirma la forma en què el Fill ha dut a terme com el Messies, a mesura que descendeix sobre ell en forma de colom, l'Esperit Sant. Així que el cor de Jesús batega, per dir-ho, a l'uníson amb el cor del Pare i l'Esperit, mostrant a tots els homes que la salvació és el resultat de la misericòrdia de Déu.

Podem contemplar encara més clarament el gran misteri d'aquest amor fixant-nos en Jesús crucificat. Mentre que mor innocent per nosaltres pecadors, Ell li suplica al Pare: "*Pare, perdona'ls, que no saben el que fan*" (Lluc 23,34). És a la creu on Jesús presenta a la misericòrdia del Pare, el pecat del món: el pecat de tots, els meus pecats, els teus pecats, els seus pecats. I allà, a la creu, Ell els presenta al Pare. I amb el pecat del món, tots els nostres pecats són

esborrats. Res ni ningú està exclòs d'aquesta oració sacrificial de Jesús. Això vol dir que no hem de tenir por a reconèixer-nos i confessar-nos pecadors. Quantes vegades diem: "Però, aquest és un pecador, que ho va fer i que ...", i jutjar els altres. I vostè? Cada un de nosaltres ha de preguntar-se: "Sí, és un pecador. I jo?". Tots som pecadors, però tots som perdonats. Tots tenim l'oportunitat de rebre aquest perdó que és la misericòrdia de Déu.

No s'ha de tenir por, llavors, per reconèixer-nos pecadors, pecadors ens confessen, perquè cada pecat ha estat portat pel Fill a la creu. I quan confessem que lamentava confiar-nos a Ell, estem segurs de ser perdonats. El Sagrament de la Reconciliació fa present a tots el poder del perdó que brolla de la creu i renova en les nostres vides la gràcia de la misericòrdia que Jesús va guanyar per nosaltres! No cal témer

per les nostres misèries: cada un té les seves pròpies. El poder de l'amor del crucificat no coneix obstacles i mai s'esgota. I això gràcies a cancel·lar les nostres misèries.

Estimats amics, en aquest Any Jubilar demanar a Déu la gràcia d'experimentar el poder de l'Evangeli: Evangeli de la misericòrdia que transforma, que fa entrar en el cor de Déu, que ens permet perdonar i mirar el món, amb més bondat. Si acceptem l'Evangeli de Crist crucificat i ressuscitat, tota la nostra vida està determinada per la força del seu amor que renova.